

Vaikka tämä kehitys tarjoaa monia etuja, kyseisellä infrastruktuurilla on omat heikkoutensa, ja se avaa uusia mahdollisuuksia rikolliselle toiminnalle. Komissio on huolissaan kasvavasta tietoverkkorikollisuudesta, josta kysyjän mainitsemat väärinkäyttö- ja petostapaukset ovat esimerkkejä. Komissio julkaisi tammikuussa 2001 ensimmäisen kattavan poliittisen kannanottonsa tietoverkkorikollisuudesta tiedonannossaan "Turvallisempaan tietoyhteiskuntaan tietojärjestelmien turvallisuutta parantamalla ja tietokonerikollisuutta ehkäisemällä" ⁽¹⁾.

Internetin käyttäjillä, palvelujen tarjoajilla sekä lainvalvontaviranomaisilla on opittavaa tällä alalla, jotta uusien ja toisiaan lähentyvien teknologioiden tarjoamista mahdollisuuksista voidaan hyötyä mahdollisimman paljon ja jotta väärinkäyttöä voidaan torjua tehokkaasti. Komissio on julkaissut viime vuosien aikana useita lainsäädäntöaloitteita, joiden tarkoituksena on suojella käyttäjiä ja tarjota lainvalvontavälineitä rikollisuuden uusien muotojen torjumiseksi.

Kysymyksessä mainittujen väärinkäyttö- ja petostapausten yhteydessä mainittakoon esimerkiksi kuluttajan-suojasta etäsopimuksissa 20. toukokuuta 1997 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/7/EY ⁽²⁾. Direktiivissä säädetään tiedonantovaatimuksista, peruuttamisoikeudesta ja toimenpiteistä maksukorttien väärinkäytön ja pakkomyynnin torjumiseksi. Lisäksi direktiivissä kehoitetaan jäsenvaltioita takaamaan, että on olemassa tehokkaat keinot viedä direktiivin noudattamiseen liittyvä asia oikeuteen tai hallinnolliseen käsittelyyn. Direktiivi oli pantava täytäntöön jäsenvaltioissa kesäkuuhun 2000 mennessä.

Komissio antoi myös äskettäin puitepäätösehdotuksen tietojärjestelmiin kohdistuvista hyökkäyksistä ⁽³⁾. Ehdotukseen sisältyy säännöksiä, jotka lähentäisivät tietojärjestelmien luvaton käyttöä ja niiden häirintää koskevaa rikoslainsäädäntöä. Jos kyseisen puitepäätöksen säännökset tulevat voimaan, sitä voitaisiin soveltaa tapauksessa, jossa epärehellinen palveluntarjoaja asentaa ohjelmistoja käyttäjän koneelle ilman käyttäjän lupaa. Ehdotusta käsitellään parhaillaan neuvostossa ja parlamentissa.

Euroopan unionin tekemien aloitteiden lisäksi tietoverkkorikollisuutta käsittelevä yleissopimus saatiin valmiiksi marraskuussa 2001 Euroopan neuvostossa Strasbourgissa, ja se on nyt valmis allekirjoitettavaksi ja ratifioitavaksi. Komissio osallistui neuvotteluihin tarkkailijana. Yleissopimuksen on tähän asti allekirjoittanut 12 jäsenvaltiota, ja se tulee voimaan, kun vähintään viisi allekirjoittajamaata – joista vähintään kolme on Euroopan neuvoston jäsenvaltioita – on ratifioinut sen. Yleissopimus sisältää säännöksiä, jotka koskevat tietokoneiden käyttöön liittyviä petoksia.

Komissio jatkaa tietoverkkorikollisuuden ja tietoverkkoturvallisuuden aktiivista seurantaa ja on valmis ehdottamaan uusia aloitteita, jos sellaisten katsotaan olevan tarpeen.

⁽¹⁾ KOM(2000) 890 lopullinen.

⁽²⁾ EYVL L 144, 4.6.1997.

⁽³⁾ KOM(2002) 173 lopullinen.

(2003/C 52 E/145)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2072/02

esittäjä(t): Doris Pack (PPE-DE) komissiolle

(12. heinäkuuta 2002)

Aihe: Tuet saksalaisille lentoliikenneyrityksille

Onko komission aikomuksena hyväksyä 71 miljoonan euron suuruiset hyvitykset tai vahingonkorvaukset saksalaisille lentoliikenneyrityksille (70 miljoonaa euroa Lufthansalle, miljoona euroa Deutsche BA:lle) – myös sitä taustaa vasten, että molempia yrityksiä suositaan keskisuuriin yrityksiin verrattuna?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(3. syyskuuta 2002)

Komissio on jo hyväksynyt 2. heinäkuuta 2002 tukijärjestelmän korvausten maksamiseksi saksalaisille lentoyhtiöille tappiosta, joka aiheutui ilmatilan osittaisesta sulkemisesta 11.–14. syyskuuta 2001. Komissio vahvistaa tiedon, jonka mukaan järjestelmässä maksettavien korvausten enimmäismäärä on 71 miljoonaa euroa.

Tämä komission päätös on johdomukainen seuraus komission 10. lokakuuta 2001 antamasta tiedonannosta "Yhdysvalloissa suoritettujen terrori-iskujen seuraukset ilmailualalla" (¹). Tiedonannossa komissio hyväksyy, että ilmailualalla voidaan poikkeuksellisesti myöntää tiettyntyyppisiä tukia, joihin kuuluvat ilmatilan sulkemisen aiheuttamia kustannuksia kompensoivat tuet "luonnonmullistusten tai muiden poikkeuksellisten tapahtumien aiheuttaman vahingon korvaamiseksi" (EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohta).

Komissio katsoi kuitenkin, että tällaisten kiireellisten tukijärjestelmien hyväksymiselle oli asetettava tiettyjä puolueettomia ehtoja.

Saksan tukijärjestelmä täyttää kaikki nämä ehdot eli

- sen tarkoituksena on korvata ainoastaan kustannukset, jotka aiheutuivat kyseisten neljän päivän aikana johtuen kansallisten viranomaisten määräämistä liikennekatkoksista,
- se lasketaan puolueettomien perusteiden suhteessa tuoton menetykseen kyseisenä ajanjaksona ja summa korjataan ottamalla huomioon vältetyt kustannukset ja lisäkustannukset
- se koskee syrjimättömästi Saksan kaikkia lentoyhtiöitä.

⁽¹⁾ KOM(2001) 574 lopullinen.

(2003/C 52 E/146)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2079/02

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(8. heinäkuuta 2002)

Aihe: Urban II -ohjelman Roomaa koskevan rahoituksen puuttuminen

Rooma on toteuttanut aikaisempaan Urban-ohjelmaan liittyvät hankkeensa niin hitaasti, että niille alunperin myönnettyjä varoja on leikattu. Italian infrastruktuuri- ja liikenneministeriön antamien ja komission verkkosivulla olevien tietojen mukaan nykyisessä Urban II -ohjelmassa ei ole lainkaan määrärahoja Rooman hankkeille. Kaupunki ei ole yhteisön kymmenen tärkeimmän tukikelpoisen kaupungin joukossa, eikä se kuulu myöskään niiden kahdenkymmenen kaupungin joukkoon, jotka otettiin Urban Italia -kohdeluetteloon myöhemmin (laki 388/2000), vaan se on virallisessa tärkeysjärjestyksessä vasta 39. sijalla. Urban-ohjelma on kiistatta EU:n parhaiten toimivia ohjelmia ja tärkeä väline suurkaupunkien laita-alueiden ja yleensäkin ympäristön pilaantumisen ja sosiaalisista epäkohdista kärsivien kaupunkialueiden kehittämisessä. Esimerkiksi Milano on toisella sijalla kyseisessä luettelossa.

Voiko komissio näin ollen ilmoittaa, mistä syystä (muodolliset tai sisällölliset virheet, hakemuksen myöhästyminen, riittämätön asiakirja-aineisto jne.) Roomaa ei ole hyväksytty tukikelpoisten kaupunkien joukkoon?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(31. heinäkuuta 2002)

Urban II -yhteisöaloitteen suuntaviivoja koskevan, jäsenvaltioille 28. huhtikuuta 2000 osoitetun komission tiedonannon (¹) jälkeen Italian infrastruktuuri- ja liikenneministeriö julkaisi 20. heinäkuuta 2000 maan virallisen lehden numerossa 168 ehdotuspyynnön Urban II -yhteisöaloitteen tukikelpoisten kaupunkien valitsemiseksi Italiassa.

Ehdotuspyynnössä on asianmukaisesti huomioitu edellä mainitussa komission tiedonannossa määritellyt tukikelpoisuusperusteet ja täsmennetty ministeriön myöhemmin käyttämät yksityiskohtaiset arviointi- ja valintasäännöt saatujen ehdotusten keskinäisen yleisen tärkeysjärjestyksen laatimiseksi. Italian viranomaiset asettivat tältä pohjalta ehdotukset paremmuusjärjestykseen toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Urban II -aloitteen puitteissa Italialle myönnettyjen määrärahojen perusteella ja toimenpiteiden